

Nekrologi

† **Emil Hojak.** V začetku marca lanskega leta je s svojimi pesniškimi prvenci prvič potrkal na uredniška vrata. Kljub neugodni prvi oceni se je oglasil še večkrat z novimi, boljšimi poskusi, ki so kazali napredek in vzbujali nade, da nam Goriška spet podari — pesnika. Toda nepričakovano je umrl, šele petindvajset let star, kot učitelj v Levpi nad romantično Soško dolino. Ko se je poslavljajal maj, ko mu je v srcu rajala pomlad, je prišla ponj nevesta slovenskih pesnikov . . .

Njegovemu življenju in blagemu značaju sta posvetila črtice v spomin „Učiteljski tovariš (štef. 24, 13. junija) in „Slovan“ (8. štef.), ki je priobčil tudi nekaj njegovih pesmi. — „Krizanteme“, ki si jih je vsadil idealni mladenič na prezgodnji grob, naj mu ohranijo v „Zvonu“ časten spomin.

† **Josip Premk.** Tudi Premk je čital nad portalom slovenske književnosti Dantejeve besede: „O vi, ki vstopite, vsak up pustite!“ in vendar je pogumno vstopil z namenom, da posveti svoje življenje pisateljskemu poklicu. Delal je neumorno, in vendar mu je ostala beda verna spremljevalka. Sodeloval je skoro pri vseh slovenskih listih: njegove črtice in novele čitamo v „Slovenskem narodu“, „Narodnem dnevniku“, „Narodnem listu“, „Gorenjcu“, „Slogi“, „Domačem prijatelju“ „Slovenski gospodinji“; daljše spise je priobčil v „Slovanu“, zadnja „Zabavna knjižnica“ je prinesla njegov „Madež“; najboljše svoje spise je priobčil v „Lj. Zvonu“, kateremu je bil od 1. 1908. marljiv sotrudnik. Njegovi črtici „Et resurrexit“ in „V grobu“ (1911) sta mu priborili priznanje tudi v onih krogih, ki o njem niso imeli ugodne sodbe; „Kroni v višavi“ je bila prisojena druga literarna nagrada. Število njegovih spisov je nad štirideset, za štiriindvajsetletnega mladeniča gotovo častno. Da je med njimi mnogo nedovršenega, je pri taki produktivnosti umljivo. — Nad dve leti je redno prihajal ob večerih „K slepemu Homerju“, kakor smo prekrstili skromno Anžičevo gostilno na koncu Poljanske ceste; tu je pripovedoval o svojih literarnih osnutkih, o življenskih načrtih, kako se hoče v tujini izobraziti in nadomestiti, česar mu ni mogla dati šola — dovršil je le dva gimnazijska razreda — in zažarele so oči simpatičnemu mladeniču, ko je sanjal o lepši bodočnosti. Toda življenska mizerija je bila silnejša in je potlačila lepe načrte v blato; njegova pot je šla navzdol, dokler ga ni 3. julija odrešila smrt telesnega in duševnega trpljenja . . . Neki ljubljanski založnik izda knjigo njegovih najboljših izbranih spisov, in taka zbirka bo pokazala, da je bil Premk nadarjen pisatelj, prijeten pripovedovalec in dober opazovalec življenja. Š.

† **Prof. dr. K. Glaser** je umrl po daljšem bolehanju dne 18. julija t. l. v graški deželni bolnici, star 70 let. Nad štirideset let je deloval na znanstvenem polju ter je kot učenjak slovel daleč čez meje svoje ožje domovine. O njegovem mnogostranskem delovanju priobči „Zvon“ o priliki daljši članek.

